

Освітнянський Вісник

Газета відділу освіти Дубровицької РДА
№7 вересень 2014 р.

Читайте у номері:

Заходи патріотичного спрямування відбулися у багатьох загальноосвітніх навчальних закладах району, а також із залученням бійців АТО. Інформацію про проведення зустрічей та уроків можна знайти на шпальтах нашої газети

Ними пишається освіта Дубровиччини

Професія вчителя – одна з найскладніших. Вона потребує повної віддачі часу, сили, енергії, знань, постійного самовдосконалення і неупинного руху вперед. І якщо ти прагнеш професійного росту – намагаєшся йти в ногу з часом, учитися в інших і презентувати власний педагогічний доробок.

Сторінки 10 та 11

З нагоди свята Дня працівника освіти
Освітнянський вісник публікує творчі портрети педагогічних працівників Дубровицького НВК "Лицей-школа", Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ступенів №2, Дубровицького районного методичного кабінету, Центру позашкільної освіти.

**Сторінки 5,9,12,
13,14,17**

Шановні працівники освіти району та ветерани педагогічної праці!

Освітнянська родина Дубровиччини об'єднує працівників загальноосвітніх, дошкільних, позашкільних закладів, працівників відділу освіти та методичної служби, - всіх тих, хто з любов'ю засіває плідні врожаї в країні знань. Ви - надзвичайно працелюбні, творчі, самобутні, натхненні, а головне – знаючі, компетентні фахівці. В умовах суперечливого сьогодення виконання професійних обов'язків дається непросто. Та радує те, що, незважаючи ні на що, свій обов'язок Ви виконуєте гідно, завжди були і залишаєтесь головним світочем у всебічному розвитку освіти району.

Освітнянська сім'я у нас велика. Однією із складових якої є працівники дошкільної освіти. Мені приємно сьогодні відмітити, що мережа ДНЗ у нас значно зросла, і становить на сьогодні 32 дошкільні установи, а забезпечують роботу дошкільних закладів 420 педагогічних працівників та обслуговуючого персоналу. Своєю невтомною працею завідувачі, заступники директорів з дошкільної освіти, методисти, вихователі і всі працівники дошкільних закладів створюють домашній затишок для наших малят, забезпечують хорошу підготовку дітей до школи.

Заслуговує уваги організація роботи з обдарованими дітьми дошкільного віку, розвиток творчих здібностей у вихованців Дубровицьких №1, 4, 5, Бережківському, Висоцькому дошкільних навчальних закладах, дошкільних підрозділах Берестівського, Лютинського, Миляцького, Мочулищенського, Орв'яницького, Сварицевичського, Селецького навчально-виховних комплексів «Загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів - дошкільний навчальний заклад».

Приємно відзначити, що Дубровицький ДНЗ №5 «Світлячок» (завідувач Котяш Я.О.) визнано переможцем обласного туру Всеукраїнського конкурсу з охорони праці в закладах освіти та відзначено грамотою МОН. Ми гордимось своїми працівниками дошкільної освіти, тож низький уклін вам, працівники дошкільної освіти Дубровиччини.

Зі словами вітання я хочу звернутися до вас працівники загальної середньої освіти, адже ви є найбільшою складовою освітянської сім'ї. У 38 ЗНЗ району сьогодні працює понад півтори тисячі педагогічних працівників та обслуговуючого персоналу. Молодим педагогам є на кого рів-

Продовження на наступній сторінці

ятися. Поряд з ними працюють знані педагоги з високим освітнім та кваліфікаційним рівнем: це заслужений вчитель України, вчитель української мови та літератури Дубровицької ЗОШ №1 Іванів Галина Миколаївна, кандидат педагогічних наук, вчитель хімії Дубровицького НВК «Ліцей- школа» Ремезюк Таміла Валеріївна, вчитель-методист, нагороджений премією Верховної ради України Степанюк Олександр Іванович, 5 педагогів нагороджені нагрудним знаком «Василь Сухомлинський», 24 Нагрудним знаком «Відмінник освіти». Присвоєно звання 46 «Вчитель- методист» та 156 «Старший вчитель».

Кадри вирішують все. І це правда. Мудрі кажуть: «Якщо вчитель поєднує в собі любов до справи і до учня, він - досконалий учитель».

Тож з впевненістю можна сказати, що саме таких вчителів ми маємо, і підтвердити свої слова фактами. Освітняни району мають хороші результати у Всеукраїнському конкурсі «Учитель року». Із п'яти учасників обласного туру конкурсу звання лауреата виборов вчитель трудового навчання Лютинського НВК Рабешко Олександр Михайлович, а директор Дубровицького НВК «Ліцей-школа» Кушнір В.В. отримав перемогу в обласному турі та став учасником та лауреатом Всеукраїнського туру конкурсу «Учитель року-2014». Минулого року два заклади Дубровицька ЗОШ №2 (директор Клюйко В.М) та Сварицевський НВК (директор Полухович О.М.) стали флагманами освіти України. А цього річ ще три навчальні заклади Залузький та Колківський НВК, Дубровицький ДНЗ №4 чекають на нагородження за результатами Загальнонаціонального проекту «Флагмани освіти і науки України».

Результатами невтомної праці наших вчителів є 41 призове місце в обласних олімпіадах та 14 в обласному етапі захисті науково-дослідницьких робіт МАН. Віддаючи данину високому професіоналізмові освітян району відділ освіти, профспілка працівників освіти району докладає максимум зусиль, щоб системно забезпечити їх соціальний захист. Тож прийміть найщиріші слова вдячності та слова вітання директори ЗНЗ, ваші заступники, вчителі, вихователі, завідувачі господарствами та весь обслуговуючий персонал.

Наші урочистості проходять сьогодні у складний для нашої держави час, коли на сході країни відбувається неоголошена війна, гинуть солдати та мирні люди. Ми освітяни не стоїмо осторонь цих подій. Наші колеги пішли добровольцями захищати нашу державу, а всі працівники навчальних закладів уже вкотре організовують збір коштів для підтримки армії та воїнів з нашого району. Я висловлюю слова вдячності всім вам за підтримку.

Цьогоріч на заслужений відпочинок пішли 22 вчителів. Шановні ветерани освітянської

ниви! Низько вклоняємось вам за неоціненний внесок у розвиток освіти, за ваш учительський подвиг, що назавжди залишиться в пам'яті ваших учнів і колег, які продовжують втілювати в життя ваші надбання, досвід, нереалізовані задуми по вихованню дітей.

З хорошими словами вітання я хочу звернутися до працівників позашкільної освіти. Адже тут працюють справжні майстри своєї справи. Роботи вихованців центру позашкільної освіти займають призові місця не тільки в області, а також і в Україні. За цим стоїть кропітка праця директора Семенюка М.І. та всіх працівників названого закладу. Також у цьому році центр позашкільної освіти брав участь в обласному конкурсі «Кращий позашкільний заклад року», де виборов І місце у номінації «Комплексний міський позашкільний навчальний заклад».

Своїми спортивними здобутками прославляють наш район і вихованці дитячої-юнацької спортивної школи, де працюють досвідчені тренери на чолі з директором школи Стаськом Сергієм Миколайовичем. Тож нехай і на далі вихованці наших позашкільних закладів радують нас своїми виступами. Найщиріші вітання з нагоди професійного свята я хочу висловити всім працівникам відділу освіти, методичного кабінету, працівникам централізованої бухгалтерії, інженерно-господарчої групи.

Низький уклін Вам, дорогі працівники освіти Дубровищини, за професіоналізм, витримку, за любов до обраної справи, самовідданість і багатство душі. Хай засіяна невтомною працею освітянська нива врожається новими талантами, яскравими особистостями та визначними перемогами й здобутками в житті, а слово вчителя буде завжди святом і чистим на землі. Прийміть щирі вдячності за високе служіння обраній справі, невтомний творчий пошук, самовідданість, добро і щедрість душі. Впевнена, що ви й надалі докладатимете зусиль задля утвердження заможної, духовно багатой України.

Зі святом! Слава Україні!

Національно-патріотичний день «Україна за мир!»

*Небеса блакитні
Сяють з глибини
А пшеничні й житні
Мерехтять лани.
Образ цей не збідне,
Хоч минуть жнива
Це знаменно рівне
Злото й синява.*

*Прихились до поля золотим колоссям,
Прошепчу молитву, знану з давнини
Від стихій помилуй, тебе люди просять
Від кривавих боєнь, Боже, борони !*

Напевне, кожен із нас колись замислювався над тим, що таке рідна країна, чим вона особлива, чим не схожа на сотні інших країн світу. Відповісти на ці запитання непросто, отже рідна країна – це не тільки шмат землі на планеті, де живеш, навчаєшся, працюєш, створюючи сім'ю – це почуття, які виникають до цієї території, це бажання працювати на її благо, поважати її. Я можу впевнено сказати, що моя Україна – найкраща країна у світі. Голублена золотими руками наших пращів, окроплена солоним потом дідів, наших батьків, прикрашена працею всіх наступних поколінь, - Україна особливо дорога нам. Здавалося б, українці повинні бути щасливими й заможними, тим більше, що вони завжди відзначалися працьовитістю й лагідною вдачею. Україна повинна була стати раєм на землі, а вона протягом століть чорніла від горя, злиднів і нескінченних воєн. Її річки стали кривавими, її земля – випаленою і витопченою ногами жорстоких загарбників, а в небо здіймався стогін поневоленого і змученого народу. Дорогою ціною впродовж віків заплатив український народ за мир.

І тому зараз, коли виникла загроза нової війни, всі сили, мужність, відвагу, розум потрібно докласти для захисту і утвердження миру в Україні.

19 вересня 2014 р в рамках проведення Всеукраїнської освітньої кампанії, «Голуб миру» під гаслом «Право народів на мир» та в рамках шкільної програми естетичного виховання «Краса в мені й навколо мене» в Дубровицькій ЗОШ І-ІІІ ст. №2 був проведений національно-патріотичний день «Україна за мир!».

Школа майоріла небесно-жовтими кольорами, які були в елементах одягу вчителів, учнів, стрічками, бантами, браслетами. Національні стяги намальовані на класних дошках, на куточках символіки, на обличчях у дітей. Учні школи щиро раділи сонячному дню, миру на землі, гарному, піднесеному настрою і розмаїттю кольорів національної символіки. Для учнів 1-4 класів на перервах було організовано конкурс малюнків на асфальті, «Діти малюють мир». Малюки зосереджено і впевнено малювали квіти, сонце, будинки, веселку, улюблених казкових героїв і скрізь слово-заклик, слово-прохання, слово-символ: «Мир!» Національно-патріотичний день у Дубровицькій ЗОШ І-ІІІ ст. №2 став черговим підтвердженням того, що всі ми хочемо миру і розуміємо ціну мирного існування на планеті!

Хай буде мир завжди на всій землі і в нашій Україні рідній! Радісні світанки і спокійні, щасливі дні, тепло і затишок родинних осель, можливість спокійно жити і працювати на рідній землі. Бути на ній вільним і щасливим! Діти України за мир, діти України за свободу слова і думки, діти України за життя без воєн! Слава Україні!

*Ганна Адамчук, президент генерації лідерів
Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ст. №2*

Урок патріотизму

«ВІЧНА СЛАВА УКРАЇНСЬКИМ ГЕРОЯМ»

*«Коли я впаду, мою
кров вип'є рідна земля,
щоб виростити з неї
траву для коня того,
хто стане на моє місце»*

Юрій Горліс-Горський,
Осаула 1-го куреня Полку гайдамаків Холодного Яру

Споконвіку Україна була відома як велика житниця, як інтелектуальне й духовне джерело Європи та світу. На українській землі зароджувалися й втілювалися в життя геніальні ідеї й найпередовіші технології, які сформували сучасну цивілізацію. Тому ця обширна, благосна земля, її трудолюбний народ завжди були «ласим шматком» для поневолювачів і загарбників зі свого світу. Віками українські герої вмирили, щоб відстояти власну волю, державність. Через тернисту історичну долю нашої Батьківщини імена багатьох видатних її синів і дочок замовчувалися, або не асоціювалися з українською нацією.

З метою ознайомлення з полум'яними історичними подіями і фактами, національними героями Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ст. №2 нещодавно був проведений для учнів 9, 10, 11 класів урок патріотизму «Вічна слава українським героям». Цей урок провів громадський активіст Олександр Задорожний. В перебігу зустрічі Олександр Задорожний презентував і подарував школі книгу-спомин осавула 1-го куреня Юрія Горліс-Горського полку гайдамаків «Холодний яр», де опубліковані всі відомі звернення холодноярівців за 1919-1921р, які підтверджують документальність твору. В книзі описано збройну боротьбу за Українську державу під жовто-блакитним прапором УНР та чорним прапором Холодного Яру, на якому було написано «Воля України - або смерть!»

Цікавою була презентація книги Володимира Сергійчука «Що дала Україна світові». Книга про українців, які прославилися своєю працею і звершенням у культурі, освіті, техніці, у підкоренні космосу, військовій і спортивній справі.

Про дослідження причин й перебіг польсько-українського збройного конфлікту на Волині у роки Другої світової війни описано у книзі Володимира Сергійчука «Трагедія Волині»

У книзі Тараса Бульби-Боровця «Документи. Статті. Листи» на основі невідомих документів, розповідається про життя і діяльність організатора УПА в роки Другої світової війни отамана Тараса Бульби-Боровця.

Приємним, лірично-патріотичним акордом стало виконання О.Задорожним авторських та повстанських пісень. Сльозою на очах зустріли учні пісні «До сина»; «Очерет мені був за колыску», у піднесеному патріотичному дусі, дусі волелюбного українського народу прозвучала пісня-заклик «Український патріот». Нелегкий час переживає наша українська незалежна держава. Укотре українські патріоти зі зброєю в руках відстоюють свою незалежність, мир і спокій у державі.

Адже ми – українці – за мир, за дружбу. українці – за щасливе дитинство, українці – за свободу слова і думки, українці-за мирне і щасливе життя у всьому світі. Слава Україні!

Перішко М.І., педагог-організатор Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ст №2

Дума про патріота

Чим більше живемо на світі, тим людина стає мудрішою. В житті зустрічаємося з різними людьми, з різними долями. Учительська доля барвистіша, ніж саме життя. Є в ній усе: сльози радості й гіркота невдач, найвищі злети духу, аж до запаморочення від висоти і сірий туман буденності, свіжий рожевий вітер змін і тягуче відчуття застою. Барвиста доля вчителя, доля людини, серце якої, як серце Данко, палає, палає любов'ю до дітей, людей, оточуючого світу.

За грецькою легендою долю людини з величезного сувою тчуть невгамовні і невсипущі богині Майри. Коли вони працюють старанно, сумлінно, пильнують роботу, то нитка долі виходить рівна, гладенька. Життя в такої людини спокійне і розмірене. Але коли виходила з -під веретна нитка долі Миколи Федоровича Правника - вчителя Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ст.№2, богиня, видно, трішечки задрімала, і нитка виїшла нерівна, з численними вузликами. Ось такий він у житті - невгамовний у досягнутому, у вічному пошуку нових життєвих причалів, не зупиняється на досягнутому. Але спочатку, по-порядку. Народився Микола Федорович у маленькому, славному селі Круповому Дубровицького району. Про пісні і вишиванки цього села знає, напевне, увесь світ.

Коли постало у Миколи питання про вибір професії, це було складно, бо мав два захоплення, два уподобання - хист і любов до малювання і любов до дітей.

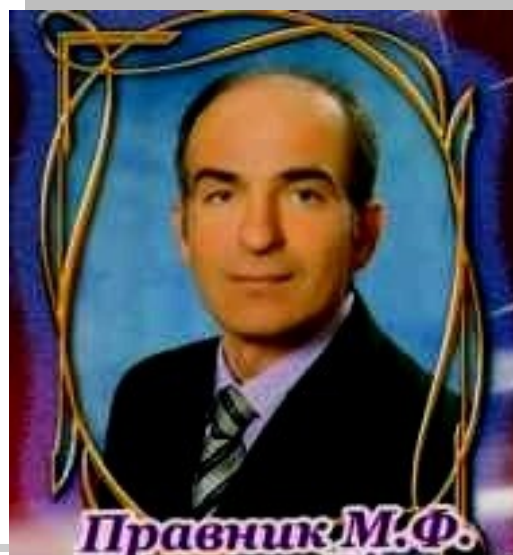
І зрозумів, що ці два крила можна об'єднати для польоту у високості, ставши вчителем. Отже, в 1985 році Микола Правник - студент Кременецького педучилища, а в 1989 році Микола Федорович Правник - дипломований молодий спеціаліст - вчитель трудового навчання. В 1989 році призваний до лав армії, а з 1991 року - розпочав свою педагогічну діяльність у Дубровицькій ЗОШ №2. Ці роки життя були дуже плідними для Миколи Федоровича - здобув освіту і фах, відслужив у армії, зустрів свою долю в образі милої, гарненької дівчини Галинки. Вона годинами могла любоватися його малюнками, під спів солов'я слухала щирі зізнання у вічному коханні; створив сім'ю, народилися дві донечки, одна схожа на тата, а друга на маму. Все як у всіх. Робота, дім, сім'я, малюнки. Кожен край, його земля і небеса, сонце і води, ліси і трави, що на тій землі виростають і тими водами напуваються мають свою неповторну красу, вдачу і долю свою. Кожен край народжує свого співця, сподіваючись виявити себе через його... Хто бачив пейзажі Миколи Правника, той погодиться зі мною, що Микола Федорович - справ-

жній співець свого поліського краю. І нехай це звичайні буденні пейзажі природи нашого краю, місця що нас оточують, малюнки без коштовних рам і прикрас, але те, на чому зупинилося око художника, воно вміє оживає, здається, дихає і відчуває. Ось уже впродовж 23 років вчителювання в Дубровицькій ЗОШ №2 сіє Микола Федорович Правник розумне, добре, вічне в душах своїх учнів. На уроках трудового навчання вмілими і вправними робить їхні руки, - малювання - тонкими і відкритими для краси робить їхні очі і душі, -допризової підготовки - вірними, надійними, патріотичними робить їхні серця, які будуть готові в будь-який час стати на захист Батьківщини. Вчить їх бути часточкою своєї землі, як зіницю ока берегти її від ворогів. Бо українська земля-єдина, рідна своя. Про вчителів кажуть: «Вчи як живеш, живи як навчаєш». Це про Миколу Правника. Зараз наша держава у великій небезпеці, в стані неоголошеної війни. На сході країни проходять бойові дії, гинуть люди, летиться кров. І коли постало питання про захист Вітчизни, Микола Федорович мобілізувався до Збройних Сил України. Живе, так як навчає. Його справжнє вчительське покликання, трепетна до краси душа художника, тверда рука і зірке око патріота і гаряче, небайдуже, вірне серце Данко змушують його бути там, де найважче.

Ми сьогодні кажемо «Слава Україні» і чуємо у відповідь «Героям слава», розуміючи, що герої - на передовій, у самому серці війни. Там зараз знаходяться і наші з вами земляки. Нехай всі вони повернуться з цієї неоголошеної війни живими і здоровими.

Бо сім'ї чекають батьків і братів, учні - вчителів, а держава - своїх вірних синів! «Слава Україні!»

*Перішко Мирослава,
педагог - організатор
Дубровицької ЗОШ І-ІІІ ст.№2*

*Свято веселе й сумне,
Нас на подвір'ї зби́рало.
Дзвоник уперше дзвенить -
Діти у клас поспішають.*

Такими словами розпочалося свято у нашій школі. Найстарші учні за руки завели на лінійку наймолодших – першокласників. Багато теплих слів і привітань пролунало на адресу дітей. Першим виступив директор нашої школи Легкий М.Л. привітав усіх зі святом, вручив грамоти та похвальні листи активним учням. Першачків привітала їх учителька Єсіпко О. В. Свято пройшло в добрій та теплій атмосфері.

Шкільне життя – це наче вулик, ніколи не стихає крок. Так і у нас, почалися вибори голови учнівського комітету. Учні радо проводили агітацію за своїх кандидатів від класу. Суворі і справедливі виборчі комісії стежили за перебігом виборів. І от, 16.09.2014 року, учні школи обрали собі нову голову учнівського комітету Молчанович Наталію, ученицю 9 класу.

Не залишилися осторонь шкільного життя і учні першого класу. Для них пройшло свято «Посвята в першокласники», де вони змагалися у вправності: правильно збирати портфель до школи, відгадувати предмети на дотик із зав'язаними очима. Учні четвертого класу загадували загадки, а 2 і 3 класи підготували невеличкий концерт. За правильно виконані завдання, гість свята «Сонечко» дарувало їм на згадку маленькі сонечка.

Учні старших класів підготували і провели День миру в школі, після закінчення виховної години свої побажання записали на краплинках і утворили «Океан миру». Також пройшла година-реквієм «Пам'яті жертв фашизму», було організовано виставку малюнків «Ні війні!».

Активно іде підготовка до проведення Дня

вчителя. Учні ніколи не забувають ветеранів нашої школи, завжди запрошують на свята. Вітають вітальними листівками всіх учителів школи, отже, шановні вчителі, дозвольте Вас привітати з вашим професійним святом

Ми хочемо вас привітати
У цей святковий осінній день.
Тепла і сонечка побажати
І щоб радісно вам було кожен день!
Бажаємо здоров'я, добра, довголіття,
Хай вистачить щастя на ціле століття!
Хай скрізь буде лад - на роботі, в сім'ї,
І радість на серці, і хліб на столі.
Хай сміхом й веселістю повниться хата,
Родина хай буде здорова й багата!
І мрій, і бажань, і наснаги творити,
Щоб серцю хотілося жити й любити!
Хай учні шанують, повагу дарують,
Злагода й мир у житті хай панують!

Адміністрація Будимлянського НВК "ЗОШ І-ІІ ступенів - ДНЗ"

Школа молодого вихователя розпочала роботу

16 вересня на базі Дубровицького ДНЗ №1 «Теремок» відбулося засідання районної школи молодого вихователя, на якому молоді педагоги отримали методичну допомогу з актуальних питань організації освітньо-виховної роботи в дошкільному закладі, познайомилися з досвідом роботи вихователя Дубровицького дошкільного навчального закладу №5 Чудік О.Г. з теми: «Диференційований підхід до пізнавального розвитку особистості дитини дошкільного віку».

Методист РМК Катрук О.С. проконсультувала молодих пе-

дагогів з питань організації життєдіяльності дітей у розвивальному просторі дошкільного закладу, адже сьогодні актуальним є впровадження в практику роботи дошкільних навчальних закладів нової моделі організації життєдіяльності дітей, яка орієнтує педагогів на цілісний підхід до формування особистості.

Керівник школи Цвар Н.В. висвітлює питання: «Формування моральних цінностей дітей дошкільного віку», зацентрувавши увагу на методах та прийомах формування позитивних взаємовідносин у колективі. Адже в дошкільному дитинстві закладається фундамент оптимістичного світобачення особистості, формується її первинний образ світу і самої себе, розвивається особистісна культура.

Молоді педагоги познайомилися з облаштуванням національних куточків в групах дитячого садка, та поспілкувалися з питань організації роботи.

Катрук О.С., методист райметодкабінету

*Виростеш ти, сину,
Вирушиш в дорогу,
Вирушать з тобою
Приспані тривоги...*

Ці слова Василя Симоненка наче сказані про кожну українську оселю, де виростили сини...

У мальовничому поліському селі Колки, що квітне в обіймах річок Случ і Горинь, у білявих хатах, при материнській ласці і пильному погляді батька

зросли сини. Не просто сини – герої! Їм лишень трішечки більше за 20. А вони вже звідали запах пороху, «гостинність» окопів, побачили тих, хто прощався з життям... Це випускники нашої школи Бруяка Олександр Олександрович та Хомич Павло Миколайович. Усі знаємо їх як спокійних, пра-

цьовитих, надзвичайно добрих хлопців. «Ще у школі помітна була особлива відповідальність, на них завжди можна було покластися», - так говорю про них, бо вчила, всі шкільні роки була поруч.

Олександр і Павло зараз у відпустці. Їм пощастило. І ось вони у рідному селі, домівках, школі.

Зустріч з учасниками АТО. Хвилюються вчителі, учні, усі присутні. А самі винуватці? Що таке 20-25 років? Не по роках серйозні, дорослі, відповідальні. Ніхто з них й уявити не міг, що воюватиме. Але, на жаль, настав час виконувати прямий обов'язок військового – захищати Вітчизну. Хлопці сміливо ступили на цей шлях.

Їм на підтримку вирушив ще один земляк, батько двох синів, 34-річний Михайло Іванович Жакун. Ідучи казав: «Іду боронити Вітчизну, рідний край, дітей, вбивати не готовий і не хочу, але добре знаю, що як ми не знищимо війну, війна знищить нас!» Прощаючи мовив: «Не хотів Тобі, мамо, казати, але не зміг...» Сльози закрили матері світ і сина, який вскочив у дизель-потяг.

У зоні АТО на даний час перебувають ще два випускники нашої школи: Якимович Микола Миколайович та Дашук Володимир Володимирович. Інколи телефонують, заспокоюють, з буднями солдатського життя ладять.

Приємно, що випускники нашої школи солдатську честь не забруднили боягузством та зрадою, а гідно витримують це величезне духовне потрясіння і випробування, як личить справжнім чоловікам, героям. І які б слова ми не підбирали для них – їх не вистачить.

Дорогі наші учні! Дякуємо за те, що ви були такі різні, але виростили гідними людьми.

Отам в АТО народжена свобода,
Ідете гордо ви, на повний ріст,
Стоять там опліч ненависть та згода,
В огні кується у майбутнє міст!

Кожен з вас мріє про майбутнє щасливе життя, бо хоч ви вже побували на війні, вона загартувала

чоловічі риси характеру, але не зламала сили волі, любові до життя, бо прийшли на зустріч щирі, доброзичливі, радісні. У спілкуванні з підростаючим поколінням, намагались донести до їхніх сердець почуття обов'язку та відповідальності.

Всі знаємо, що будь-яка війна несе смерть, каліцтво, одягає не одній матері чорну хустину. У неї свій безжальний рахунок.

Відомий український філософ Г.Сковорода писав: «І щастя твоє, і мир твій, і Бог твій – усередині тебе перебувають».

У гонитві за багатством, матеріальним благополуччям, високою посадою, зарплатою ми, порушуючи всі Божі заповіді, забуваємо про вікову мудрість.

Тож поки наші односельчани, земляки несуть службу на Сході, ризикуючи щомиті своїм життям, нам залишається тільки підтримувати їх, молитись і просити Бога, щоб зберіг їм життя – це буде для них і нас найвищою нагородою.

Учні нашого навчального закладу долучилися до участі в акції «Напиши листа солдату». Всі листи та малюнки юнаки передадуть воїнам у своїх військових частинах. Ось один із листів.

«Доброго дня, дорогі захисники України! Масу найкращих побажань шле Вам учениця 7-А класу Годунко Вікторія Віталіївна. Хоч Ви далеко від нас, але повірте, що всі ми разом з Вами: хвилюємось, переживаємо, просимо у Бога припинення війни, щоб кулі минали Вас, ангели-охоронці не випускали з поля зору, щоб залишилися живі і в скорому часі повернулися до рідних домівок. Ваш прихід принесе велику радість батькам, дружинам, дітям, коханим, друзям, всім, хто бажає швидкого повернення.

Ми віримо у Вашу мужність, фізичну силу, уміння орієнтуватися в складній ситуації, вміння воювати, перемагати і жити.

Хай на далекій чужині кожне деревце, квіточка, хмаринка, сонячний промінчик буде Вам у поміч, а немудра, солдатська їжа нехай надає сили не менше, ніж домашні ласощі.

Ніхто не сподівався, що прийдеться воювати, захищати Україну, але, на жаль, прийшлося. Ви для нас герої! Віримо, що витримаете, вистоїте і докажете тим, хто прийшов на нашу землю, що у неї є захисники.

Отож, сподіваємося, що скоро все закінчиться і буде мирне небо над головою, а в цьому тільки Ваша заслуга.

Усім, хто зараз у АТО,
Вертайтесь швидше у село.
Чекаєм Вас, усі чекаєм
У Бога спокою благаєм!
Ми віримо усі-усі,
Що вернетеся усі Ви,
Я хочу Вам усім сказати,
Ми будем Вас чекати, чекати!
І ось настане та хвилинка,
Що посміхнеться Вам калина,
Всі квіти вклоняться до ніг,
Солдат вернувся з далеких доріг!

А героїчний цей Ваш крок
Для нас усіх тяжкий урок.
Стояти треба до загину
За рідну неньку Україну!

З глибокою шаною, повагою і любов'ю, Вікторія Годунко

Учні навчального закладу не стали осторонь соціальної акції «Допоможи ровеснику зі сходу України!» На засіданні учнівського комітету вирішили провести тематичний вечір «Україна в моєму серці!». Школярі провели ярмарок-продаж сувенірів. А за придбані кошти закупили канцелярські товари для своїх однолітків зі Сходу.

Олена Ромаш, заступник директора Колківського НВК з виховної роботи

Всім серцем любіть Україну свою

Війни – це породження зла. Людського зла. Поєднання слів «людина» і «війна» суперечать усім законам добра. Але війни – це не тільки минуле людства, це, на жаль, його сьогодення. Ллється кров на Сході нашої країни і там гинуть чийсь батьки, чоловіки, брати, сини... Іде усім світом нова війна, ім'я якої – тероризм. Воюють злочинці проти всіх, не виключаючи дітей і жінок, хворих і старих. Коли йдеться про захист Батьківщини, про порятунок свого народу, своєї території, у цій війні людина бере участь за велінням серця. У бій ідуть навіть ті, хто в своєму житті ніколи не брав у руки зброї. Усі, хто здатен тримати зброю, стають на захист кордонів Батьківщини. Вони добре розуміють, що важкою ціною виборене право жити і заспівати свій гімн «Ще не вмерла Україна», що тільки мирне небо приносить радість, робить людину усміхненою, а дитину – щасливою.

До відзначення Міжнародного дня миру в Мочулищенському НВК «ЗОШ I-III ступенів – ДНЗ», відбулися заходи за участю всіх класів.

Учителем образотворчого мистецтва початкових класів Сосновською Л.Г.

проведений конкурс малюнків серед учнів 1-4 класів: «Ми за мир». Класними керівниками 5-11 класів проведені бесіди «Мир в Україні – щастя дитини», години спілкування – «Мир у наших серцях», «Дякуємо за жит-

тя»; круглі столи – «Мир нашому дому – Україні», «Хай миром закінчиться перемир'я». Бібліотекарем Л.Г. Луцук зроблена виставка плакатів, літератури, дитячих виробів, присвячених Міжнародному дню миру.

Луцук Л.О., учитель української мови та літератури Мочулищенського НВК

Щастя – це жити під мирним небом

Війна... Ще зовсім недавно ми вживали це слово, як щось таке, що пройшло давно. 70 років тому Україна була визволена від фашистських загарбників, з того часу ми жили в мирі і дякували (і дякуємо) ветеранам Великої Вітчизняної війни. І ось неоголошена війна під дивною назвою АТО повернулася в наші будинки, ввійшла в кожен двір. Ввійшла, забравши з хати батька чи сина, брата чи колегу. Наше майбутнє, наше право на вільне життя зараз у руках наших хлопців на Сході. Їх щоденним подвигом ми присвятили уроки мужності. Ми вчилися в них мужності, віри і любові до України. Кожен їх подвиг безсмертний...

Учитель німецької мови Мочулищенського НВК Герасимчук М.М.

Лідери нової формації

Які б оцінки не виносили нашою часом, безсумнівно одне – це час справжніх лідерів, який потребує лідерів нової формації, людей компетентних, відповідальних.

Саме таких лідерів виховують у районній раді старшокласників «Лідер», яка з 2007 року діє при Дубровицькому центрі позашкільної освіти, взявши за девіз слова відомого педагога і громадської діячки 19 ст. С. Русової, що актуальні й донині: "Виховання повинно мати за мету виліпити таку людину, яка ніде, за жодних умов не згине ні морально, ні фізично, і втілить у життя свою незалежну думку".

Напевне, успіх кожної справи наполовину, якщо не більше, залежить від її організатора. Це відноситься і до роботи районної ради старшокласників «Лідер», яку організовує і координує методист центру позашкільної освіти Антосюк Мирослава Володимирівна, людина креативна, соціально активна, фахівець своєї справи, яка засобами дитячого самоврядування допомагає школярам-старшокласникам реалізувати себе в соціумі, навчитися мислити, формулювати і висловлювати свої думки, відчувати себе особистістю.

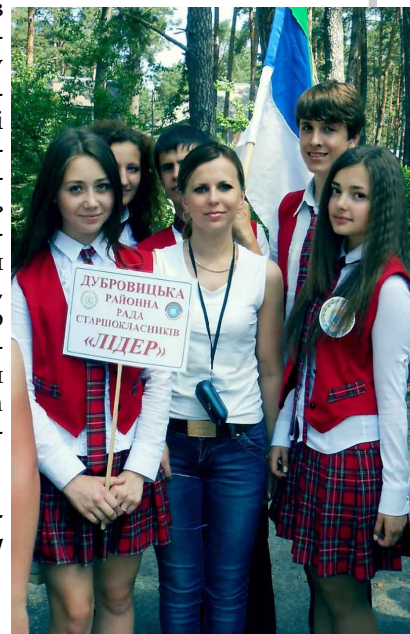
Для цього наставник забезпечила їм широке поле діяльності, починаючи від засідань (що проходять у цікавій формі із проведенням психологічних тренінгів, обміном думками з приводу питань, які самі ж і обрали та ін.), закінчуючи розробкою та реалізацією проектів, як-от: «Пам'ять», «Ордени і медалі моєї родини», «Шляхами подвигу і слави». А ще активно долучилися лідери до організації виставки світлин «Толерантність. Фотофакт», підготовки буклетів «Ми проти насильства», презентації колажів «Європа очима дітей», тематичної газети «Вічна

слава Кобзарю» з нагоди 200-літнього ювілею Т.Г.Шевченка.

І це далеко неповний перелік цікавих і добрих справ дубровицьких лідерів, які вирізняються з-поміж делегацій учасників обласних зльотів лідерів не лише привабливою формою, а й своєю активністю, ініціативністю. Саме вони, започаткувавши районний форум лідерів «Творча дитина – творча країна», перенесли цей досвід на обласну організацію, де наші активісти організували і два роки поспіль проводили конкурс «Лідер року». Та найбільшою гордістю наших лідерів, що стала вже історією, був вибір у 2008 р. з-поміж 16 претендентів з різних районів на посаду голови обласної ради старшокласників «Лідер», голову нашої районної ради Коркоша Миколи. І вже традиційно майже щороку члени нашої організації очолюють різні комісії в обласній раді.

Ровкач А.В., головний спеціаліст управління освіти Рівненської облдержадміністрації, координатор обласної ради старшокласників, упевнена: все, за що беруться лідери з Дубровиці, буде виконано на найвищому рівні, адже на це націлює своїх вихованців і сама докладає максимум зусиль для реалізації поставлених завдань їхній наставник Мирослава Антосюк, будучи твердо переконаною, що сьогодні стрімко займають місце під сонцем ті, хто має твердий розум, чітку мету та велике бажання досягнути успіху.

Олена Бабко, завідувач відділу Центру позашкільної освіти

*... І дорослі, і малі
Прагнуть миру на Землі!*

Нещодавно в Мочулищенському НВК Урок мужності зібрав учнів початкових класів. Важливою темою для обговорення постало питання миру в Україні, а саме: мужність українців, які стали на захист Батьківщини, вірність своєму народові, готовність віддати життя

за мир і спокій у рідній державі. Другокласники декламували вірші про свою любов до Батьківщини, адже кожен з нас є частиною одного великого українського народу.

А Оксана

Федорівна торкнулася питання єдності українського народу, свідомості й щедрості наших людей, які з перших днів АТО допомагають забезпечувати війська захисним спорядженням, ліками, продовольством та надають іншу посильну допомогу.

Підсумком уроку стала Молитва за Україну.

Учитель початкових класів Яковець Ніна Іванівна Мочулищенського НВК

Ними пишається освіта Дубровиччини

Професія вчителя – одна з найскладніших. Вона потребує повної віддачі часу, сили, енергії, знань, постійного самовдосконалення і невпинного руху вперед. І якщо ти прагнеш професійного росту – намагаєшся йти в ногу з часом, учитися в інших і презентувати власний педагогічний доробок.

Саме такі люди – неспокійні, небайдужі, енергійні та сповнені інноваційних ідей – стали переможцями районного та учасниками обласного турніру щорічного конкурсу «Учитель року -2014» у номінаціях «директор школи»- Кушнір Володимир Володимирович, директор Дубровицького навчально-виховного комплексу «Ліцей-школа», «початкові класи» - Лясковець Віта Олександрівна, Селецький навчально-виховний комплекс; «світова література» - Мосійчук Ірина Антонівна, Висоцька загальноосвітня школа; «географія» - Лисенко Ігор Андрійович, Дубровицька загальноосвітня школа № 1; «трудове навчання» - Рабешко Олександр Михайлович, Лютинський навчально-виховний комплекс. Сьогодні – наше слово про них.

Кушнір Володимир Володимирович очолює Дубровицький навчально-виховний комплекс «Ліцей – загальноосвітня школа I – II ступенів» (до 2010 року – Дубровицький ліцей) з 2002 року з дня його заснування. Під його керівництвом у спеціалізованому навчальному закладі для обдарованих дітей району створено сучасне інноваційне освітнє середовище, атмосферу співпраці та взаєморозуміння, забезпечено високий ступінь свободи у виборі видів занять, можли-

вість розвитку та реалізації творчих здібностей, інтересів, навичок пошукової, експериментальної та науково-дослідницької роботи, навчання старшої школи за фізико – математичним, фізико – хімічним, хіміко-біологічним, іноземної філології та правовим профілями. Вихованці ліцею щороку здобувають 40-55 призових місць у районних та близько 20-25 у обласних олімпіадах, конкурсах-захистах МАН, I-III на обласних турнірах юних фізиків, географів, істориків, правознавців.

Заклад має статус експериментального навчального закладу регіонального рівня, творчої лабораторії районного рівня, є опорним в Дубровицькому освітньому окрузі. Він став центром навчання та практичного управлінського досвіду, тут проведено ряд практичних семінарів всеукраїнського (2010 р.), обласного рівнів (2009, 2010, 2011, 2012, 2013 рр.), функціонує районна школа комп'ютерної грамотності та створено консалтинговий центр з питань консультування керівників ЗНЗ, педагогічних працівників з актуальних освітанських проблем.

Як керівник районної школи управлінської майстерності директорів шкіл з питань інформатизації управління навчальним закладом, голова ради директорів навчальних закладів району, Кушнір В.В. впроваджує нову модель системно-цільового управ-

ління навчально-виховним процесом, є учасником районних проектів «Тепла школа – запорука здоров'я», «Веб - зал, освіта без кордонів», районних комплексно – цільових проектів «Інновація», «Педагогічний досвід». Кушнір В.В. – учасник «червневих студій» у рамках Всеукраїнської школи новаторства (2011, 2012, р. 2013р.), творчих зустрічей з навчальними закладами республіки Білорусь, учасник у складі обласної делегації РОІППО міжнародних виставок «Сучасні навчальні заклади – 2011, 2014» (у 2014 році здобуто золоту медаль на виставці), лауреат всеукраїнського конкурсу «Директор школи ХХІ століття-2012», автор ряду статей у всеукраїнській педагогічній пресі. Під керівництвом Кушніра В.В. навчальний заклад виборов: звання лауреата Всеукраїнського конкурсу «100 кращих шкіл України – 2006» в номінації «Школа сучасних освітніх технологій»; III місце у обласному етапі конкурсу «Кращий навчальний заклад року – 2007»; I місце в обласному конкурсі – ярмарку педагогічних інновацій в номінації «Управління освітою», 2007 рік; I місце у Всеукраїнському чемпіонаті з інформаційних технологій «Екософт – 2007- 2010»; звання лауреата обласного конкурсу «Загальноосвітній навчальний заклад року», 2008 рік; звання лауреата громадської акції «Флагман сучасної освіти України – 2009»; звання лауреата ХУ Міжнародної Білоруської конференції з інформаційних технологій (2011 р.). Укладено угоду про співпрацю між ліцеєм та Столінською ЗОШ № 2, проведено міжнародні зустрічі вчителів та учнів зі столінцями. Проводяться щорічні фестивалі «Ми – талановиті».

Ліцей під керівництвом Кушніра В.В. став ще й спортивним центром району. Тільки у 2013-2014 н.р. проведено футбольний турнір між вчителями-спортсменами, 4 спортивні турніри «На кубок ліцею -2014», міжнародний турнір з баскетболу пам'яті М.І.Хрипті.

Творча праця Кушніра В.В. відзначена грамотами відділу освіти Дубровицької районної державної адміністрації (2006р., 2010р.); грамотами управління освіти Рівненської ОДА (2006р., 2007р., 2011р.); Грамотою Міністерства освіти і науки України (2009р.), Почесною грамотою Рівненської обласної державної адміністрації (2012 р.), Премією голови Рівненської обласної державної адміністрації та голови Рівненської обласної ради (2012р.).

Мосійчук Ірина Антонівна

– вчитель світової літератури за покликанням, знавець дитячих душ і «вчитель-методист» за професійним рівнем. Її уроки – незмінна дитяча подорож у світ прекрасного, світ літератури, це постійний рух учнів до власних вершин, до подолання себе та творення особистості. «Дітям на уроках має бути цікаво!» – твердо переконана вчителька, тому її вихованці проєктують, досліджують, створюють інсценізації, зустрічаються з письменниками, пізнають світ через дидактичну гру, змагаються у найкращому читанні,

Продовження на наступній сторінці

«подорожують країнами та часом», а загалом – формуються як конкурентоспроможні особистості. Ірина Антонівна – постійний дописувач всеукраїнської педагогічної преси, багаторазовий переможець та лауреат всеукраїнського конкурсу інноваційних уроків «Дарують надію», активний учасник науково-методичної роботи вчителів світової літератури районного рівня. Завжди усміхнена і доброзичлива, вона дарує свою майстерність і своє серце – дітям.

Рабешко Олександр Михайлович – вчитель трудового навчання Лютинського НВК. На високому рівні володіє теорією і методикою викладання трудового навчання, постійно цікавиться новими педагогічними технологіями і широко використовує їх у навчально-виховному процесі. Одним з перших в школі почав використовувати інформаційно-комунікаційні технології та педагогічні програмні засоби. Активно застосовує проектні та ігрові технології, позаурочні форми роботи. Сучасні державні стандарти передбачають формування творчої особистості, саме тому проблемною темою вчителя є «Реалізація творчих здібностей дитини в умовах школи через проектні технології». Це дозволяє кожній дитині самореалізуватися тут і сьогодні. Рабешко О.М. використовує диференційований підхід у навчанні, індивідуальні форми роботи. Саме тому його учні – постійні призери районної олімпіади з трудового навчання і технологій та конкурсів технічної творчості. А ще Олександр Михайлович – керівник єдиної в районі учнівської пластової організації. Його вихованці побували у різних куточках України, беручи участь у змаганнях та походах, відкриваючи для себе красу рідної землі.

Лисенко Ігор Андрійович, переможець районного етапу «Учитель року - 2014» у номінації «Географія», розпочав свою педагогічну діяльність у Дубровицькій загальноосвітній школі I-III ступенів №1 у 2001 року, відразу після закінчення Тернопільського державного педагогічного університету, обравши собі за девіз слова: «Для того, хто бажає чогось досягти, немає труднощів». Тому метою діяльності Ігоря Андрійовича стало формування інформаційних та соціальних компетентностей у школярів на уроках географії шляхом упровадження інтерактивних методів та технологій, створення комфортних умов навчання, де кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність. Формування соціальних компетентностей Лисенко І. А. здійснює за рахунок залучення учнів до проведення нестандартних уроків: уроків – подорожей, ігор, конференцій; сти-

мулює ініціативних дітей проведенням диспутів, залучає дітей до природоохоронної, краєзнавчої, туристської роботи.

Готуючись до кожного уроку, вчитель думає над тим, щоб він був побудований методично правильно, щоб урок на урок не був схожий. Ігор Андрійович стимулює творчий пошук, використовує різні методи і форми роботи, прищеплює учням навички самостійної роботи з книгами, картами; розвиває навички роботи в групі, вміння слухати товаришів та висловлювати свою думку; привчає до дослідження, пошуку, спостережливості. Можливо, тому учні вважають уроки географії цікавими та улюбленими.

«Йти вперед значить втратити душевний спокій, залишатися на місці значить втратити себе». Саме ці слова стали гаслом педагогічної діяльності **Лясковець Віти Олександрівни**. Про таких, як вона кажуть – вроджений педагог. Так, Віта Олександрівна – майстер своєї праці. Що ж характерно для творчого почерку вчительки? В першу чергу – це віра в кожну дитину, в її розум і можливість, застосування при цьому інтенсивних методів навчання, високий темп і цікава побудова уроків. Вчителька вважає: «Щось мусить дитину захопити, здивувати чи зацікавити». Разом з тим, вона завжди вимоглива і дуже уважна у ставленні до кожної дитини. Любить і плекає особистості, створює на уроках атмосферу творчого пошуку. Сьогодні Віта Олександрівна у творчому пошуку, сповнена нових задумів.

Переможці районного туру конкурсу стали учасниками обласного професійного змагання, за результатами якого Рабешко О.М., вчитель трудового навчання Лютинського НВК здобув звання лауреата обласного конкурсу, а директор Дубровицького НВК «Ліцей-школа» Кушнір В.В. – став переможцем обласного та лауреатом всеукраїнського турів конкурсу.

Ось такі вони – осяяні світлом знань, одухотворені творчістю, закохані у шкільний світ, мудрі й талановиті педагоги, із ледве помітним трепетним хвилюванням та щирою посмішкою від усвідомлення радості спілкування – залишаються у згадках колег та літописі конкурсу «Учитель року».

Т.Таборовець, завідувач комунальної установи «Дубровицький районний методичний кабінет»

З 2002 року працює директором Дубровицького ліцею **Кушнір Володимир Володимирович**, який досконало володіє прийомами та методами управлінської діяльності, на власному досвіді демонструє інноваційні технології навчання та виховання учнів. Як керівник вирізняється аналітичним мисленням, активним творчим пошуком, баченням чітких перспектив розвитку національної школи. Управлінську діяльність будує на колегіальних демократичних принципах. Наполегливий у досягненні мети, реалізації планів та ідей розвитку і вдосконалення системи організації та управління навчально-виховним процесом у ліцеї.

Робочі будні директора позначені вмінням поєднувати педагогічну діяльність з управлінською. Його спокійний, врівноважений підхід до виконання поставлених державою завдань у забезпеченні якісної освіти та виховання підростаючого покоління передається педагогічному колективу, і сконструйований у ліцеї Корабель Знань впевнено долає бурхливе море сучасних освітніх процесів. Є результати – щорічно учні школи беруть участь в районних, обласних, Всеукраїнських та Міжнародних інтелектуальних конкурсах.

Лауреат Всеукраїнського конкурсу «100 кращих шкіл України-2006» в номінації «Школа сучасних освітніх технологій», обласного конкурсу «Загальноосвітній навчальний заклад року – 2008», громадської акції «Флагман сучасної освіти України

– 2009», призер (І місце) обласного конкурсу-ярмарку педагогічних інновацій у номінації «Управління освітою»-2007», учасник VIII обласного конкурсу-ярмарку педагогічної творчості у номінації «Управління освітою», переможець Всеукраїнського чемпіонату з інформативних технологій «Екософт – 2007-2009», учасник Другої Міжнародної виставки «Сучасні навчальні заклади – 2011».

І ось ще одна перемога – Володимир Володимирович виборов І місце в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу «Вчитель року – 2014» в номінації «Директор школи».

Бути керівником – мистецтво і щоденна складна робота, яка Вам вдається дуже успішно і легко. Ми дякуємо Вам за Ваше ставлення до своєї справи. Ви – справжній лідер і мозковий центр нашого колективу. Ви приймаєте відповідальні рішення і створюєте комфортний мікроклімат. Ми висловлюємо Вам свою щирю повагу і від усього серця вітаємо Вас з перемогою!

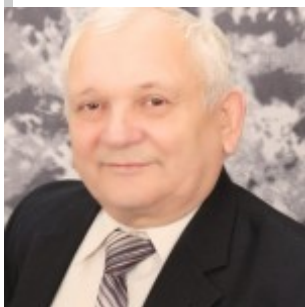
Людині, яка досягла таких успіхів у своїй справі, можна побажати тільки одного: бути таким же успішним завжди!

Ми щиро вітаємо Вас, Володимире Володимировичу! Ви є взірцем всього учительства та прикладом для наслідування. Бажаємо творчої реалізації, здійснення задумів та мрій і перемоги на Всеукраїнському рівні!

Так тримати, ДИРЕКТОРЕ!

*Який же дар дістали ті,
Що так дітей учити вміють?
Мені здається, в скарбі тім
Любві найбільш дісталось їм.*

І.Франко

Без сумніву, кожен із нас за шкільні роки зустрічає багато вчителів. Одні з них проходять, немов стороною, від інших пам'ять відвертається, а багатьох згадують з теплотою та вдячністю. Однак є такі вчителі, які входять не лише в наше життя, а й у серце. Саме таким є **Гогоц Богдан Йосипович**, учитель фізики Дубровицького навчально-виховного комплексу «Ліцей-школа», майстерний педагог, справжній професіонал своєї справи, талановита, добра та чуйна людина.

Ось уже багато років поспіль спокійними, неквапливими кроками заходить від до класу, щоб «сіяти розумне, добре, вічне». З цікавістю дивляться на нього дитячі оченята, сподіваючись пізнати нове та незвідане, з віддачею працює учитель, прагнучи навчити, прищепити любов до свого предмета. У цьому – його талант, його покликання. Карпенко-Карий писав: «Не кожен лікар – лікар, не кожен учитель – учитель, не кожен письменник – письменник, скрізь треба мати талант. А що воно таке? Це –

покликання, любов до своєї професії. Прагнути весь час удосконалюватись, всім цікавитись. Бути постійно захопленим. Не рік-два, а все життя...».

Життєва фізика долі Богдана Йосиповича започаткувалася 3 квітня 1944 року в селі Кам'яна Краківської області на Лемківщині (нині це територія Польщі), де у великій дружній родині народилася сьома дитина – хлопчик, якого назвали Богданом. Коли йому пішов другий рік, родина Гогоців, як і більшість українців Лемківщини, була депортована на Україну, в село Великі Будища Зіньківського району Полтавської області. Згодом сім'я переїхала на Івано-Франківщину, в село Кукільницька Слобода Галицького району, де й залишилася на постійне місце проживання. У 1951 році хлопчик пішов до першого класу Кукільницької семирічки.

Стрімко пролетіли роки, і ось уже Богдан – випускник Більшівської десятирічки, яка знаходилася за сім кілометрів від дому. У сімнадцять років хлопець розпочав свою трудову діяльність на посаді обліковця у колгоспі, а через рік для допитливого і ерудованого юнака відчинилися двері фізико-математичного факультету Івано-Франківського педагогічного інституту.

З 1963 по 1967 рік, цілих чотири роки борознив простори Світового океану в Арктиці і Атлантиці, в Середземному і Чорному морях військовим моряком, вирішивши до справжнього «морського вовка» – головного корабельного старшини.

Продовження на наступній сторінці

Щасливо обминувши всі мілини і підводні ри-
фи, повернувся до навчання у педагогічному інсти-
туті.

Кохання з'явилося неочікувано в образі чарів-
ної юнки Марії з ніжними очима, яка ввірила свою
долю випробуваному у штормах хлопцю, і до цієї
миті, ось уже понад сорок років, це подружжя раз-
ом. Любов невичерпна і вічна, як саме життя. Вона
є животворящим вогнем у душі кожної людини,
творить дива. Справжнім дивом та радістю для мо-
лодого подружжя стала поява на світ донечки Олен-
ки, а згодом і синочка Олега.

З серпня 1970 року молоде подружжя випуск-
ників Івано-Франківського педінституту стали вчи-
телями фізики в Дубровицькій школі №2, щоб сіяти
в душі оте розумне, добре, вічне. І з того часу понес-
лося... Можна тільки собі уявити скільки робочих
зошитів, задач, контрольних, лабораторних робіт,
дослідів і експериментів було проведено, перевіре-
но, прочитано, оцінено, досліджено...

Незмінних двадцять шість років Богдан Йоси-

пович – на посту завуча міської школи №2. Двадця-
ть шість років, де в надзвичайно складних умовах
перевантаження дво- і тризмінним навчанням успі-
шно робив те, що інколи здавалося неможливим,
забезпечуючи ритмічність робочого дня, спрямову-
ючи навчальний процес у русло порядку, дисциплі-
ни, взаємовимогливості.

З 2008 року, після тридцяти восьми років робо-
ти у міській школі № 2, стіни Дубровицького ліцею
для справжнього вчителя, мудрого педагога, настав-
ника стали рідними. У ліцейських буднях і святах
Богдан Йосипович завжди націлений на роботу,
досягнення високих результатів, завдяки наполег-
ливості, творчості, невтомності у пошуках нового,
щирій безпосередності в стосунках з учнями, коле-
гами, батьками.

Професійна діяльність – стрижень життя кож-
ної людини, її самореаліза-
ція. Миттєвості життя насич-
ені радіщами захоплень,
улюбленою справою у віль-
ний час. Богдан Йосипович
закоханий в українську піс-
ню, є активним учасником
двох хорових колективів:
освітнянського та районного
«Родослав». А ще він – спра-
вжній патріот своєї батьків-
щини, гордий славною історією рідного народу.

Кажуть, що щаслива людина – це та, яка віднай-
шла свою стежку в житті. Богдану Йосиповичу вда-
лося розпізнати своє покликання – бути вчителем,
та ще й яким! Багато поколінь учнів схиляють голо-
ви перед його талантом, дякують за теплоту серця.
Бо ж, як зізнаються самі діти, **Богдан Йосипович не
просто вчитель фізики, він – учитель життя.**

Я жінка, я травинка, я роса...

Легкокрилі птахи дзвінкоголосим щебетом спо-
вістили про прихід весни – пори оновлення. Навес-
ні все інакше – і в природі, і в людини. Може тому,
що сонце світить яскравіше і вітер має особливий
присмак волі. А, можливо, тому, що знову почина-
ється краса... Краса в усьому: краса розквіту землі,
кохання, краса ніжності, чарівності та загадковості.

Саме весняної благодатної пори із краплинки
любви, із сльозинки сонячного промінчика 20 квіт-
ня 1964 року на Млинівщині, в родині Томчука Ми-
коли Федоровича, токаря місцевого колгоспу, та
Ольги Савівни, завідувачої
крамницею, народилася дів-
чинка, яку назвали Галин-
кою. Ім'я це грецького похо-
дження, наречені ним люди
мають твердий характер, стар-
ранні та творчі, великі житте-
любні, самі прокладають свій
шлях у житті.

Зростала дівчинка у тур-
ботливій та дружній родині.

У школі була активною в
громадській та культур-
ній роботі, мала якості
лідера, тому була обрана комсоргом класу. Спрагло
тягнулася до знань, тож Острожецьку середню шко-
лу закінчила із золотою медаллю і в цьому ж році
стала студенткою філологічного факультету Ровен-
ського педагогічного інституту.

Закохана в пісню, залюблена в танець, легко,
грайливо, з посмішкою юнка крокувала по життю.
Активне студентське життя вирувало, наповнювало
змістом будні діяльнісної та ініціативної дівчини –
старости інститутського гуртка «Методика викла-
дання української мови», члена студентської ради.

Перші уроки, перші досягнення і перші
розчарування, перші допитливі очі чекали молоду
вчительку у Пітушківській восьмирічній школі.
Згодом Галина Миколаївна повертається у рідну
Острожецьку альма-матер. Вже з перших днів педа-
гогічної праці вона намагалася побачити в кожній
дитині неординарну, унікальну особистість, нама-
галася запалити в ній вогник до знань, до творчості.

Наснаги додавали не лише прихильні дитячі
серця, а й коханий чоловік Ігор Васильович, теж
учитель за покликанням.

Продовження на наступній сторінці

Прекрасною педагогічною оселею для молодії сім'ї Клюйків, в якій народилося двоє діток Іринка та Юрко, стала середня школа №2 м. Дубровиці, де познайомилися з хорошими людьми, котрі стали мудрими порадиниками у різних педагогічних та життєвих ситуаціях. Енергійну розумну вчительку відразу полюбили учні, батьки й колеги. Чарівні, наче казка, уроки, літературні вечори, Шевченківські дні, організовані нею на високому рівні, запам'яталися надовго.

У 1995 році Галина Миколаївна була переведена на посаду вчителя української мови та літератури новозбудованої Дубровицької загальноосвітньої школи №3. Навчена шанувати добро, несли його до дітей, сподіваючись, що і вони колись світитимуть добротою. Вчила шанувати працю, бо лиш вона облагороджує людину. Прагла, щоб діти поважали батьків, були патріотами своєї держави і цінували рідну мову. Спрагло відкривала для учнів самобутність української думки, навчала уявляти, мислити.

На сходинках учительського шляху з'явилися нові щаблі: посада заступника директора з навчально-виховної роботи та виконання обов'язків директора закладу. У цей складний період нестримно рухалася вперед, забезпечуючи системність та злагодженість потужного шкільного механізму.

Нині Галина Миколаївна працює учителем Дубровицького навчально-виховного комплексу «Ліцей-школа». Самобутня атмосфера, творча домінанта, мистецьке тло, нетрадиційний початок – складові уроків, які викладає ця вчителька. А ще у якості лакмусового папірця – вогник у дитячих очах, прагнення дізнатися якомога більше.

Успішність Галини Миколаївни засвідчена її активністю та високою затребуваністю, адже вона – член обласної творчої групи 2010-2011 років, голова районного методичного об'єднання учителів української мови та літератури, учасник республіканського конкурсу на кращий конспект уроку з позакласного читання 2013 року, доповідач районних семінарів та науково-практичних конференцій.

За вагомий особистий внесок у розвиток

національної освіти Галину Миколаївну відзначено подяками та грамотами районного відділу освіти, обласного управління, Міністерства освіти і науки України. Її учні – активні учасники та переможці різноманітних інтелектуальних конкурсів, призери предметних олімпіад. Випускники стабільно демонструють високі результати під час Зовнішнього незалежного оцінювання.

День за днем крокує у тандемі з рідним Словом інтелігентна, творчо обдарована, щаслива у своїй професії та сім'ї Галина Миколаївна Клюйко. Усім, хто зустрічається з нею на життєвій стежині, вона неодмінно дарує мудре слово, пораду, розуміння, щирість. Ця висока, поважна, красива жінка, яка увібрала від природи все найкраще, гордо йде по життю, опираючись на власну досвідченість та послідовність, на тактовність та дбайливість чоловіка, на розсудливість та підтримку своїх дітей.

Без сумніву, нелегким є учительський шлях, але ж засівати зерна доброти і людяності в маленькі душі, прививати любов до рідного краю, навчати вікової мудрості і бачити вдячні дитячі очі – чи є більше у світі щастя!

Цієї квітневої пори Галина Миколаївна зустріла свій ювілей. Від щирого серця бажаємо міцного здоров'я та життєвої наснаги, професійних успіхів та особистих творчих досягнень, сімейного щастя, злагоди та добробуту в оселі! Нехай здійсняться усі заповітні мрії, а будь-які повороти долі завжди відкривають лише нові обрії майбутніх перспектив! Щастя, радості, добра і благополуччя!

Учитель!..
Вслухайтесь серцем у ці звуки! Вони дорозі уже тим, що зв'язані з дитинством і юністю.

Адже кожен із нас був учнем, і у кожного залишився у пам'яті свій улюблений вчитель і наставник, вдячність до якого ми бережемо у своєму серці все життя. Роль учителя в житті людини переоцінити не можливо. До нього йшли за порадою, він з глибини віків рахувався носієм знань і культури. Саме такою знають учні Дубровицького навчально-виховного комплексу «Ліцей – школа» свою вчительку хімії – Ремезюк Тамілу Валеріївну, спеціаліста вищої категорії, вчителя-методиста, кандидата педагогічних наук.

«Таміла Валеріївна – це вчитель, у якого бажав би навчатися кожен учень. Саме вона прищепила

ПРО ВЧИТЕЛЯ...

мені любов до хімії. Таміла Валеріївна завжди допоможе, якщо чогось не знаєш і відкриє щось нове. У цього вчителя уроки проходять цікаво і не марно, оскільки результат роботи бачиш зразу», – так сказала про неї випускниця ліцею Петровець Ірина.

«Мене навчають багато досвідчених, висококваліфікованих вчителів, але для мене честю є те, що одним із них є Ремезюк Таміла Валеріївна – ідеал вчителя й хорошої людини. Я дякую їй за працю і ті знання, що я отримала», – запам'яталась вона Бордаковій Яні.

«...Таміла Валеріївна – для мене взірєць у всьому. Вона чуйна, тактовна людина, талановитий педагог, справжній професіонал своєї праці. Я їй дуже вдячна. Як садівник доглядає молоді саджанці, так і вона допомагає нам, своїм учням, тягнутися до світла знань, бо вірить, що ми ви-

Продовження на наступній сторінці

ростемо мудрими і творчими, здатними утверджувати і примножувати добро», - поділилася своїми думками Буба Ірина.

«Іще з раннього дитинства я пам'ятаю свою маму за робочим столом, схиленою над книжками, учнівськими зошитами. І разом з тим доброю, чуйною, люблячою, дорогою мені мамою. Зараз, коли вивчаю хімію, предмет, який викладає вона я неодноразово замислююсь: де бере вона сили, щоб бути такою відвертою, доброзичливою до людей і до мене, де черпає вона натхнення і мудрість, як вистачає їй часу приділяти увагу учням ліцею і мені. Я дуже її люблю», - тепло звучать слова улюбленої доньки Ілони.

«Ніжність, доброта, мудрість, ласка... Це були перші наші враження від неї.

Безліч допитливих очей намагалися розгледіти у погляді той вогник, який запалить у юних серцях цікавість і поведе у незвіданий світ.

Кожного року вона приймає у свої обійми нових вихованців, намагається передати їм величезні знання. Вона - надзвичайна, оскільки віддає частину того, чим живе. Їй вдається донести такий складний предмет, як хімія, з неймовірною легкістю і зробити урок цікавим. Незважаючи на бурхливий ритм життя, вона завжди привітна, радісна, енергійна, усміхнена, турботлива, стильна. Для нас вона є не тільки зразковим педагогом, а й товаришем. Вона, Таміла Валеріївна - вчитель від Бога і Людина з великої літери! Ми любимо Вас! І зичимо - здоров'я, наснаги, успіхів. Щиро ваш БХ-2».

Так, що ж потрібно робити, щоб бути гідним неслухняних, задержуваних непосидючих учнів, які часто забувають виконувати домашні завдання, які задають складні запитання (а якщо вчитель не відповість), які втікають з уроків. Але чим складніше з ними працювати, тим довше їх люблять вчителі. І саме від учителя залежить, чи будуть діти з радістю бігти до нього на уроки, не втомлюючись розв'язувати хімічні задачі, щоб усе в них виходило і співпадало з відповіддю. Переробивши відомий вислів про народ і державу, хочеться сказати: учитель має тих учнів, яких він вартий.

А вони ніколи не підводили свого наставника. Так протягом 2013-2014 навчального року переможцями в обласній олімпіаді з хімії стали: Мунько Валентина (8 клас) - II місце, Полохович Валерія (8 клас) - III місце, Щур Станіслав (9 клас) - III місце, Ососкало Іван (10 клас) - II місце, Скребець Тетяна (10 клас) - II місце, Дерачиць Антон (11 клас) - III місце, Дерачиць Лілія (11 клас) - III місце. І в обласному турнірі юних хіміків команда під керівництвом Таміли Валеріївни посіла III місце.

Що ж побажати такому талановитому вчителю? Звичайно, хороших учнів. Розумних і допитливих, працюючих і посидючих. І щоб усі ці чудові якості були відразу в кожному із них. А іще здоров'я, творчості, вираженості і мудрості.

*Заступник директора з методичної роботи
Дубровицького НВК "Ліцей-школа" Деменко Т.М.*

Молода еліта - на вершині успіху

Освіта, і головне, бажання навчатися впродовж усього життя є основою успіху кожної людини. Вміння примножувати знання і знаходити оригінальні рішення нагальних проблем - основа успіху кожної держави. Наша країна завжди буде сильною завдяки своїм освітнім і науковим традиціям. Час говорить сам за себе: не хочеш відстати від життя - навчайся! Адже успішними людьми стають наполегливі особистості, здатні до саморозвитку, творчого пошуку.

Навчальний заклад - це особливий світ, який кожному відкривається по-своєму. Допитливим й активним там цікаво і весело, ширі й комунікабельні матимуть багато друзів, а відповідальні радітимуть можливості відповісти на уроці й отримати гарну оцінку, натомість цілеспрямовані із задоволенням відчинятимуть шкільні двері, використовуючи кожен день для підкорення наукових вершин. Про це, як нікому, відомо учасникам III (обласного) етапу Всеукраїнських олімпіад із навчальних предметів, яких чимало у нашому закладі. Час, зусилля, наполегливість учнів та енергетика, наукова потужність учителів сплелися у мереживі успіху й подарували переможців інтелектуального Олімпу. Юна еліта нашого закладу та її здобутки: Щур Юрій (8 клас) - III місце з фізики (учитель Гогоць Богдан Йосипович); Боковець Ярослава (10 клас) - II місце з біології (учитель Пікнер Олександр Георгійович); Бандура Андрій (10 клас) - II місце з інформаційних технологій (учитель Паламарчук Юрій Степанович); Савич Анна (9 клас) - III місце з інформаційних технологій (учитель Берестень Сергій Володимирович); Меснікович Олена (11 клас) - III місце з фізичної культури; Бруцька Ірина та Петровець Богдана, ліцеїсти 11 класу, - III місце з німецької мови (учитель Сокол Микола Федорович); вихованці Ремезюк Таміли Валеріївни, олімпійці-переможці з хімії: Мунько Валентина (8 клас) - II місце, Полохович Валерія (8 клас) - III місце, Щур Станіслав (9 клас) - III місце,

Ососкало Іван (10 клас) - II місце, Скребець Тетяна (10 клас) - II місце, Дерачиць Антон (11 клас) - III місце, Дерачиць Лілія (11 клас) - III місце.

Достатньо успішним для ліцеїстів став II етап Всеукраїнського конкурсу-захисту МАН. У напруженій інтелектуальній боротьбі перемогу здобули науковці: Боковець Ярослава (група БХ-1) - II місце, секція «Медицина», науковий керівник Жакун Любов Михайлівна; Чудінович Василь (група ФМ-2) - II місце, секція «Internet-технології та WEB-дизайн», науковий керівник Паламарчук Юрій Степанович; Стасюк Валентина (група ФМ-2) - III місце, секція «Математика», науковий керівник Островець Ірина Миколаївна; Меснікович Олена (група ФМ-2) - III місце, секція «Прикладна математика», науковий керівник Островець Ірина Миколаївна; Пігаль Яна - III місце, секція «Журналістика», науковий керівник Матвійчук Тамара Яківна.

Високий рівень підготовки продемонстрували учасники Всеукраїнських турнірів. Команда юних біологів під керівництвом досвідчених учителів біології Жакун Любові Михайлівни та Пікнера Олександра Георгійовича виборола II призове місце. Юні фізики в інтелектуальному турнірі здобули III місце (наставники команди - учителі фізики Гогоць Богдан Йосипович, Батан Ігор Михайлович, Кушнір Володимир Володимирович). До перемоги привела своїх вихованців - юних хіміків - учитель Ремезюк Таміла Валеріївна, команда отримала III призове місце.

«Єдиний шлях, що веде до знання, - це діяльність», - писав англійський драматург Джордж Бернард Шоу. Невтомно працювати, бути відповідальними, цілеспрямовано рухатися до мети - обов'язкові складові частини успіху. Впевненість у силі знань і талантів молодого плеяди нашого закладу підкріплюється бажанням жати нових відкриттів, які слугуватимуть прологом розквіту рідної держави та гарантом її світлого майбутнього.

*Білотіл Г.І., заступник директора з наукової роботи
Дубровицького НВК "Ліцей-школа"*

За Україну! За Мир! і Спокій!

В силу останніх подій, що відбуваються, учні усіх навчальних закладів України звертаються з молитвами, щоб у нашій державі настав мир та спокій, щоб всі, хто захищає нашу країну повернулися додому живими і неушкодженими, бо Україна – це мирна держава.

Не залишилися осторонь і школярі Берестівського навчально-виховного комплексу. Молодші учні нашої школи з щирим серцем і відкритою душею віднесли до пропозиції написати листи-побажання українському солдату «Ви тільки вертайтеся живими...». Хто словом, а хто малюнком висловили єдине бажання: війна має бути лише в історичних книжках, як пересторога, нагадування, у війні не може бути переможців чи переможених, війна – це слізи, страждання і біль. «Тільки Ви повертайтеся, головне, повертайтеся живими!» – такими словами завершувався майже кожен дитячий лист.

Мир – це коли у лелеки не обпалене крило...

Учні 4-5 класів написали листи з України (до Всесвітнього дня миру). «Якщо у тебе не буде велосипеда, то ми його тобі купимо, ще кращого ніж у мене!» – написав у листі учень 4 класу Пришко Владислав. А загалом на конкурс, який відбувся у рамках відзначення Всесвітнього дня миру, свої листи подали понад 40 школярів. Усі вони відрізнялися щирістю і дитячою безпосередністю.

Діти, вони скрізь однакові: люблять гаяти м'яча, їздити на велосипеді, їсти морозиво, а ще рибалити, збирати гриби, подорожувати. Берестівські школярі дуже горді тим, що село Берестя називають селом лелечих гнізд. Лелеки подають нам добрий приклад любити Батьківщину. Вони пролітають багато тисяч кілометрів у теплі краї, коли настає люта зима. І повертаються, долаючи всі негаразди, які спіткають їх під час подорожі. Саме любов до рідної землі, до рідного гнізда дає їм сили вижити. Тому майже в кожному дитячому листі – розповідь про лелек.

«Ви не слухайте того, що говорить російське телебачення: в нас не стріляють, ми мирні люди і понад усе хочемо, щоб ця війна швидше закінчилась. Ми тут вас зустрінемо і вам не захочеться їхати назад, так у нас добре. А ще моя мама готує смачні вареники...»

Ви тільки не звертайте уваги на помилки, бо я спішив...» – так по дитячому і водночас дуже по дорослому висловив свої почуття переможець конкурсу. Мир – це коли у лелеки не обпалене крило...

Хай береже тебе твій оберіг

Гучними оплесками, стоячи, зустріли учні нашого закладу 23 вересня воїна АТО, Краська Олександра, який прибув у короткотривалу відпустку. Олександр вже мав відбути у свою бригаду, але у зв'язку із перемир'ям затримався на кілька днів. Саша, один із багатьох берестян, захищає незалежність, цілісність України на Сході. Перед зустріччю зізнався, що дуже хвилюється, не дивлячись на те, що побував у самому пеклі війни. Цей 22-річний юнак змі-

нився зовні і внутрішньо, зовсім юний, він по-іншому сприймає світ, певно розуміє, що дійсно є цінним в житті. Олександр намагався донести до учнів, що дуже важливо вчитися, вести здоровий спосіб життя, займатися спортом. Важко у військових умовах тим, хто має погану фізичну підготовку.

Найбільш активними учасниками зустрічі стали учні 3 класу. Всі вони забажали служити в армії та захищати Україну, а от учні старших класів задумались, перш ніж дати ствердну відповідь. Наші школярі виявились напрочуд обізнаними у військовій техніці, видно, що постійно слідкують за новинами, співпереживають. Третокласників цікавило все, від озброєння до того, хто готує їжу: по черзі чи хтось один, як відпочивають військові, як до них ставляться місцеві жителі. Цікавило дітей і те, чи є у військових обереги. На що Саша цілком серйозно відповів: «У кожного є свій оберіг».

Учні та педагогічний колектив висловили слова подяки за те, що Олександр і його товариші захищають нашу Батьківщину, побажали їм сили духу, міцного здоров'я і вірності нашому народу, а головне скоріше повернутися додому.

Хай Господь додає Вам сил і впевненості у перемозі. Слава Україні!

Наш кореспондент у Берестівському НВК

Направимо сили на добрі справи

18.09.2014 р. у Берестівському НВК «ЗОШ І - ІІІ ст. - ДНЗ» завершилась акція «Допоможи ровеснику зі Сходу України».

Учні з розумінням поставилися до ситуації, що склалася в країні. В наше село Берестя прибули три родини з областей, де йдуть бойові дії. Загалом, на даний час в районі проживає біля сорока дітей, вимушених покинути рідні домівки. Багатьом потрібен притулок, дах над головою, їжа, одяг, малюкам – іграшки, засоби гігієни... Звичайно, тут їм затишно й спокійно, але серце болить, думаючи про те, як там вдома.

Отож, частинкою добра поділилися учні, що активно долучилися до акції, принесли багато одягу, який був в хорошому стані, шкільного приладдя, засобів особистої гігієни, взуття, дитячих іграшок.

В навчально-виховному комплексі навчається четверо дітей зі сходу України. Перш ніж відправити речі у ЦПО, ми надали можливість саме нашим дітям вибрати собі теплий одяг, шкільне приладдя, іграшки та засоби особистої гігієни. В село має прибути родина з трьома дітками, їх будинок зруйнований. Ми запросили родичів, які приймуть цю сім'ю і вони теж відібрали певні речі, переважно шкільне приладдя, адже знають лише вік дітей.

Адміністрація закладу щиро дякує всім, хто не залишився байдужим до чужого горя, не став осторонь проблем у нашої державі, адже всі ми християни і знаємо, що маємо допомагати ближнім у біді.

Слово про колегу

Професійна, справедлива, розсудлива, толерантна – так характеризують педагоги-словесники свого колегу по роботі, методиста комунальної установи «Дубровицький районний методичний кабінет» Цибульську Анастасію Павлівну. На роботі і в повсякденному житті - Анастасія Павлівна завжди вислухає і порадить, допоможе вирішити проблему та підтримає, адже має високий професійний рівень та досвід роботи, щире серце та здатність співпереживати, відчувати чужі

проблеми як власні.

Її професійний шлях у методичному кабінеті розпочався у 1989 році, і на ньому – кропітка робота з працівниками дошкільних закладів, вчителями української мови та літератури, українознавства, іноземних мов, це безкінечні зустрічі з представниками спілки письменників України, письменством області та семінари районного, обласного рівнів, галерея конкурсів учнівських творчих робіт, прозового та поетичного слова, пошук юних талантів та підтримка учнівського інтелекту та творчості в літературній царині.

Майстер своєї справи, Анастасія Павлівна на високому методичному рівні організовує систему методичної роботи з педагогічними кадрами, створює умови для творчого зростання педагогів через чітке поєднання навчальної, експериментальної, інноваційної роботи. Забезпечує виконання законодавчих документів з питань мовної політики держави, практичну спрямованість колективних, індивідуальних, групових форм методичної роботи, надає перевагу проблемно-дискусійним, інтерактивним формам проведення занять. Вивчаючи інтереси, запити, потреби педагогів через різні форми діагностування, Анастасія

Павлівна забезпечує впровадження в практику роботи словесників району проектні, кооперативні, компетентнісно зорієнтовані, інформаційно-комунікаційні технології навчання, активізує творче зростання педагогів через видавничу діяльність, розвиток творчого потенціалу в реалізації інноваційної діяльності, вивчає і впроваджує педагогічний досвід, залучає кращих педагогів до участі в конкурсах професійної майстерності, науково-дослідній роботі. З її легкої руки на педагогічному професійному Олімпі з'являються вчителі - учасники обласних та міжрегіональних творчих груп, науково-практичних конференцій, відкриваються нові імена у всеукраїнському конкурсі «Учитель року» та обласному ярмарку-конкурсі педагогічної творчості. Цілеспрямованість, висока працездатність Анастасії Павлівни дозволяє їй забезпечувати високий рейтинг вчителів-словесників, іноземних мовників та їх вихованців у щорічних предметних олімпіадах, літературних конкурсах імені Т.Г.Шевченка та учнівської творчості «Перло многоцінне», знавців української мови імені Петра Яцика та на кращий відгук на дитячу прозу на районному, обласному та всеукраїнському рівнях. За плідну роботу на методичній ниві Цибульська А.П. нагороджена грамотами обласного управління освіти, Міністерства освіти і науки України, нагрудним знаком «Відмінник освіти України». Але найбільша нагорода для неї – визнання колегами її високого професійного рівня, щирі посмішки учасників літературних зустрічей, колег по роботі.

А ще Анастасія Павлівна – турботлива мати двох дорослих дітей та чудова бабуся. У родині і в людях черпає вона силу і натхнення до щоденної роботи на благо освіти Дубровиччини, і кожне її слово, заняття, методичний захід – ще один щабель до професійного зростання педагогів району.

Т.Таборовець, завідувач комунальної установи «Дубровицький районний методичний кабінет»

Осінь 2014 року... Початок нового навчального року відбувається в умовах, які ще донедавна могли б побачити лише у фільмі-бойовику, адже Україна у війні. Хто б про таке міг би подумати ще рік назад? Багато наших земляків пішли захищати суверенність Батьківщини від неочікуваного ворога. Серед них і працівник **Крупівської загальноосвітньої школи I-II ступенів Бандура Микола Сергійович.**

Бандура М.С. зарекомендував себе з позитивного боку як дисциплінований, старанний, відповідальний працівник. До роботи ставиться з відповідальністю, виконує її якісно, добросовісно.

За складом характеру Микола скромний, стриманий, урівноважений, ввічливий, спокій-

ний. Одружений. Вдома його з нетерпінням чекають мати, брати та сестра, дружина, двоє синів-школярів, племінники та шкільний колектив.

Бандура М.С. користується авторитетом серед працівників школи та жителів села, проявляє високу культуру у спілкуванні, вмє переконати та відстояти свою точку зору.

Ми, учні та працівники Крупівської загальноосвітньої школи I-II ступенів, щиро віримо у те, що наш Коля (а саме так ми усі до нього звертаємося) незабаром повернеться живим і здоровим, з гордістю подивиться у вічі тим, хто схитрував, аби уникнути мобілізації. Переконані, що наші хлопці очистять територію держави від ворогів, адже українці – нація сильна, життєва, з великим потенціалом самозбереження й виживання.

Разом ми переможемо!

«Я ВИБРАЛА ДОЛЮ СОБІ САМА...» (Ліна Костенко)

У бурхливому життєвому морі школа – це острів любові, де дитину зрозуміють, порадять, підтримають, де немає місця байдужості, де допоможуть їй усією своєю життєдіяльністю стверджувати Радість буття.

А вчитель – це і батько, і мати для багатьох школярів. Можливо, не щомиті, а в одну секунду, усього за одне нетривале спілкування він зможе дати те, що шукає маленька людина... Учитель – це образ, створений століттями й тому шанований усіма. Усі чекають від людини цієї професії саме вчителювання! Учитель – це Майстер. Майстер слова, Майстер звуку, Майстер думки, Майстер емоцій і настроїв, Майстер створення – констатації знань...

Саме такі Майстри працюють у Колківському НВК. У закладі активно працюють методичні об'єднання, зокрема м/о вчителів початкових класів (керівник Буткевич Л.Г.), вчителів суспільно-гуманітарного циклу (керівник Степанюк О.М.), природничо-математичного циклу (керівник Годунко О.А.), класних керівників (керівник Ромаш О.Й.).

Методичне об'єднання вчителів початкових класів нараховує 11 членів, яким уміло керує вже не один рік Буткевич Лілія Григорівна, вчитель вищої категорії, старший учитель. Педагоги працюють над методичною проблемою «Використання інноваційних технологій у процесі навчання учнів початкових класів». Традиційними формами роботи є творчі звіти, презентація творчих напрацювань, індивідуальні педагогічні виставки, методичні тижні, чільне

місце займає і самоосвіта. Значна увага приділяється роботі з обдарованими дітьми. Щороку молодші школярі є активними учасниками Міжнародного конкурсу української мови ім. Петра Яцика, математичного «Кенгуру», природничого «Колосок», а також олімпіади «Юне обдарування». Активно впроваджують педагоги школи інформаційно-комп'ютерні технології, створюють власні портфоліо.

З метою зацікавлення школярів до вивчення навчальних дисциплін у початкових класах, впровадження нетрадиційних підходів у роботі з молодшими школярами, розширення кругозору учнів у школі проводяться тижні початкових класів, під час яких організовуються виставки «Мій зошит найкращий», «Моє захоплення». На високому методичному рівні, з використанням ІКТ проходять відкриті уроки, свята-подорожі «Вивчай рідну мову», мовні ігри: «Веселкова моя мова», «Граматична вікторина», «Знавці української мови», конкурснорозважальна гра «Найрозумніший», колективна гра «Учнівський експрес».

За 2013-2014 навчальний рік двоє школярів 4 класу були призерами олімпіади «Юне обдарування» (вчителі Буткевич Л.Г., Олексійовець Н.Ф.).

Вміло керує методоб'єднанням вчителів суспільно-гуманітарного циклу вчитель історії, старший учитель Степанюк О.М., яке працює над проблемою «Використання інноваційних технологій у процесі викладання суспільно-гуманітарних дисциплін». Члени м/о активно впроваджують на уроках інноваційні технології, проводять позакласну роботу з предметів.

За підсумками минулого навчального року учні школи на районних олімпіадах вибороли 7 перших місць, 13 – других, 14 – третіх. Шість переможців стали призерами обласних олімпіад з фізкультури (вч. Котяш М.А.), історії (вч. Степанюк О.І., Степанюк О.М.), правознавства (вч. Степанюк О.І.), біології (вч. Остаповець Т.І.). Призером обласного конкурсу-захисту дослідницьких робіт МАН стала учениця Остаповець Лариса (вч. Остаповець Т.І.). За успіхи на обласній олімпіаді з правознавства та в МАН Лариса отримала премію від благодійного фонду «Наш край».

Уже більше десяти років у закладі вивчається

другої іноземної мови молода вчителька, наша випускниця Грезенталь Н.Ф.

дві іноземні мови (англійська та німецька), і хоча німецька є другою іноземною мовою, однак успіхи радують всіх – вся команда учасників виборола призові місця на районній олімпіаді, а навчає

Слід відмітити також роботу м/о класних керівників, яким керує Ромаш О.І., заступник директора з виховної роботи. Традиційним стало проведення відкритих виховних заходів у всіх класних колективах. На високому рівні пройшли виховні години у класних колективах, якими керують Годунко О.А., Котяш О.В., Корінь Н.А, Суслова Г.М., Богдан В.Л., Андрієвська Т.М., Жакун Т.П., Муха О.С., Бруйка Л.В.

З метою пошуку підтримки та стимулювання творчо обдарованих дітей, створення умов для подальшого розвитку здібностей й талантів учнів закладу, формування високопрофесійного, творчо обдарованого педагогічного колективу в контексті сім'я - учень - вчитель упродовж 2013-2014 навчального року учні брали участь у заходах духовно-естетичного спрямування: конкурси «Поліські пересмішники»,

«Юна зірка», конкурс колядок, щедрівок і різдвяних вертепів «Різдвяні піснеспіви», де наші школярі показали свої таланти.

Швидко збігає час, діти стають дорослими, а їх учителі – мудрішими. В переддень професійного свята хоча відмітити працю всього педколективу, який постійно прагне до самовдосконалення. Відрадно і те, що працівниками школи є 51 % її випускників.

Хочу подякувати своїм колегам за їхню невтомну працю.

Нехай у домі Вашім завжди буде світло,
Хай люди усміхаються привітно,

Я їду на Схід

- Чуєш, мамо, я їду на Схід.
- Тобі, синочку, лише двадцять літ.
- А хто ж, матусю, як не я,
Ти бачиш, мамо, там горить земля.

- Синочку, сину мій єдиний,
Ідеши ти в бій за Україну,
За те, щоб мир був на землі,
Щоб пісню волі несли журавлі.

Я стану, сину, на коліна
І буду Господа просити,
Щоб куля тіло не прошила,
На перемогу Бог нехай благословить.

Ти бачиш, сину, я не плачу,
Бо в мене більше сліз нема.
Я вірю, що живим тебе побачу

Мені, здається, я стала німа...

І син пішов, пішов на Схід
У свої неповні двадцять літ.
І зброю взяв в тремтячі руки,
А в серці страх і біль розлуки.

А серед ночі кидалася мати,
Хапала в руки телефон.
Вона про все хотіла знати,
Та деколи мовчав той мікрофон.

І знову стуляла повіки,
Щоб побачити сина у сні.
- Мамо, я жити буду повіки,
І прийдуть дні, щасливі і ясні.

Син повернувся із страшного бою
Молодий, та вже сивина.
Я завжди буду, матусю, з тобою,

Я випив, рідненька, гіркого вина.

Поклала мати сина спати,
Заснути він ніяк не міг.
Перед очима – обпалені хати
Та вірний товариш, що в бою поліг.

Там на нашій українській землі
Схрестились в двобої залізні шаблі.
Там демон безликий турує дорогу,
Сини України кують перемогу.

Учитель української мови та літератури Мочулищенського НВК «ЗОШ І-ІІІ ст. – ДНЗ» Луцук Лідія Олександрівна